

straffelov — lov nr. 114 af 7. maj 1937 — og *den militære retsplejelov* — lov nr. 542 af 4. oktober 1919 med senere ændringer. I december 1952 afgav udvalget sin betænkning efter at have gennemgået såvel de af ungdomskommissionen stillede forslag som en række under udvalgsarbejdet fra anden side fremkomne forslag til ændring af den militære straffe- og retsplejelovgivning. Endelig havde udvalget stillet forslag om en ajourføring af den militære straffe- og retsplejelovgivning under hensyn til de senere fremkomne love, navnlig de skete ændringer i lov om rettens pleje. Udvalgets forslag var for langt den overvejende dels vedkommende tiltrådt af samtlige medlemmer, idet der dog om enkelte spørgsmål var afgivet mindretalsindstillinger.

Forslagene til de her omhandlede love var i overensstemmelse med udvalgets eller dets flertals indstillinger. Dog havde ministeriet ikke kunnet følge et forslag om lønafkortning for strafafsonere. Endvidere havde ministeriet af sproglige hensyn foreslået, at ordene „overmand“ og „undermand“, hvor de forekommer i militær straffelov og militær retsplejelov, ændres til henholdsvis: „foranstående“ og „efterstående“.

Som bilag til de to lovforslag var optrykt udkast til kundgørelse for forsvaret vedrørende de ved lovene skete ændringer henholdsvis den militære straffelov og den militære retsplejelov.

Den militære straffelov.

Den vigtigste ændring i den militære straffelov er sket med hensyn til *strafarterne*. Såvel streng arrest som skærpet arrest ophæves. De tilbageværende straffe er herefter: *irettesættelse*, som i modsætning til tidligere vil kunne oplæses ved appel eller mønstring, *kvarterarrest*, *vagtarrest* — kun den sidste arreststraf er en cellestraf — *fængsel* samt *i krigstid livsstraf*. Som konsekvens af afskaffelsen af de to strengeste arreststraffe ændres maksimum for kvarterarrest fra hidtil 30 til 60 dage. En tilsvarende ændring er sket for vagtarresten, der dog også tidligere kunne anvendes i et sådant omfang, men kun overfor befalingsmænd. Vagtarrest er yderligere skærpet ved, at afsonere er pligtige efter ordre at udføre passende arbejde, men de har ikke krav på beskæftigelse. Endvidere er læsning i modsætning